



Lag om ändring i marknadsföringslagen (1995:450);

SFS 2002:812

Utkom från trycket
den 29 november 2002

utfärdad den 21 november 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 22 § marknadsföringslagen (1995:450) skall ha följande lydelse.

22 §² En näringsidkare får åläggas att betala en särskild avgift (marknadsstörningsavgift), om näringsidkaren eller någon som handlar på näringsidkarens vägnar uppsåtligen eller av oaktsamhet har brutit mot någon bestämmelse i 5–13 §§.

Detsamma gäller om en näringsidkare eller någon som handlar på dennes vägnar uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot någon av bestämmelserna i 14 § första stycket andra och tredje meningen eller 14 a § första stycket 2 tobakslagen (1993:581), 4 kap. 10 § alkohollagen (1994:1738) eller 7 kap. 3, 4 eller 10 § radio- och TV-lagen (1996:844).

Vad som sägs i första och andra stycket gäller också en näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet väsentligt har bidragit till överträdelsen.

Avgiften tillfaller staten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

På regeringens vägnar

ANN-CHRISTIN NYKVIST

Britta Ahnmé Kågerman
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2001/02:64, bet. 2002/03:KU2, rskr. 2002/03:2.

² Senaste lydelse 2001:271.

